

VOORWOORD SEIZOEN 2015-2016

Het theater ligt in de stad, de stad ligt in de wereld en de wanden zijn van huid. Dat is misschien wel een van de mooiste uitspraken die ooit over het theater zijn gedaan. Het is een quote van de Brusselse dramaturge Marianne Van Kerkhoven, die eind 2013 overleed. Door het theater in de stad en de wereld te plaatsen, maar er fijntjes aan toe te voegen dat de wanden van huid zijn, kwetsbaar en poreus, legt ze de spanning bloot tussen mens en maatschappij.

Steden heb je in soorten en maten. Maar in de kern lijken ze allemaal ook weer op mekaar. In 2030 zal naar schatting zo'n 70% van de wereldbevolking in steden wonen. We worden er geboren, groeien er op, we lopen er school, vinden er de liefde. We trouwen er, krijgen er kinderen, we wonen en werken er. En gaan er ten slotte ook dood.

Maar in de stad geven we niet alleen onze eigen levens vorm, maar ook onze hele samenleving. De democratische betekenis van de publieke ruimte in onze steden kan je nauwelijks overschatten. Denk aan Picnic the Streets, aan de Speakers' Corner in Hyde Park, aan Ringland, maar veel belangrijker nog, aan de opstanden op het Tiananmenplein, op het Tahripaleis, op het Maidanplein. En zou er een Occupy Wall Street zijn ontstaan zonder het Zuccotti Park?

De uitdagingen waar we voor staan, zijn het eerst voelbaar in de steden. Klimaatverandering, werkloosheid, migratie, verarming, vereenzaming, verkeersellende. Ze zullen in de steden hun concrete oplossing (moeten) vinden. Steden zijn interdependent, zegt Benjamin Barber in zijn boek *If mayors ruled the world*. Ze zijn onderling afhankelijk, en kunnen samen meer verwezenlijken dan talmende regeringsleiders op een klimaatop of een crisissoverleg na weer maar eens een vluchtelingenramp.

Kleine steden als Leuven, Hasselt en Genk hebben de toekomst. Ze zijn wendbaar en overzichtelijk, zijn divers en hebben elk hun eigen gezicht. Langs lintbebouwing en autoweg zijn ze altijd met elkaar verbonden. Ze maken zo samen deel uit van de grote nevelstad die Vlaanderen is.

Met het nieuwstedelijk willen het Leuvense stadsgezelschap Braakland/ZheBilding en het Limburgse theatermakershuis de Queeste mee vorm geven aan de stad en de samenleving van morgen. Beide huizen fuseren nu tot 'het nieuwstedelijk'.

We vertellen verhalen over het leven vandaag. We geven er klank aan en gaan er over in gesprek. Theater, muziek en debat vormen de kern van het artistieke werk van het nieuwstedelijk. Dat werk geven we vorm vanuit de sterktes die we jarenlang hebben opgebouwd: nieuwe creaties rond

hedendaagse thema's, locatie- en interviewprojecten, de combinatie van tekst en muziek en het ondersteunen van jong talent. Samen kunnen we ook een stuk verder gaan.

Het komende seizoen wordt voor het nieuwstedelijk een soort nuljaar. We zetten onze eerste projecten in de steigers, maar houden ook nog een paar spannende plannen achter de hand. In de volgende twee, drie jaren krijgt het nieuwe huis zijn beslag. In totaal brengt het nieuwstedelijk dit seizoen al elf producties: spiksplinternieuwe en minder nieuwe voorstellingen, die we omkaderen met inleidingen, nagesprekken, ontmoeting en debat.

Stijn Devillé